

РЕШЕНИЕ

№ 484

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 23.01.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8255** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, в връзка с чл.221, ал.4 и чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] с искане за обявяване на нищожност на предписания по т.1., т.2. и т.3, обективирани в писмо изх. № С18-1071-00-912 / 16.07.2018 г. на Началник Регионален отдел за национален строителен контрол С. към РДНСК – Югозападен район, дадени на дружеството за премахване на аварирала част от сграда в УПИ Х-421,658,656, кв.61 по плана на [населено място].

Жалбоподателят, [фирма], [населено място], чрез управителя на дружеството Ж. М., счита, че предписанията са нищожни, като постановени от некомпетентен административен орган и не в предписаната от закона форма. Сочи се, че премахването на негодни за ползване строежи е предмет на заповед по чл.196, ал.3, във връзка с чл.195, ал.6 от ЗУТ, като компетентен е кметът на общината, а не органите на ДНСК. Моли предписанията, насочени към дружеството да бъдат обявени за нищожни. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът, Началник Регионален отдел за национален строителен контрол С. към РДНСК – Югозападен район, чрез юрк. С. в писмения отговор по жалбата и чрез юрк. Д. в заседание, счита, че писмото не представлява административен акт, подлежащ на обжалване; че предписанията са дадени на основание чл.221, ал.4 от ЗУТ и чл.11 от

Наредба № 1 / 16.04.2007 г. за обследване на аварии в строителството от органите на ДНСК, като същите са компетентни и за премахване на строежи, предвид обстоятелството, че строежът е трета категория, защото в него има трафопост. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, алтернативно – без уважение. Не претендира присъждане на разноски.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол от настоящия съд и от активно легитимирано лице.

С процесните предписания по т.1., т.2. и т.3, обективирани в писмо изх. № С18-1071-00-912 / 16.07.2018 г. на Началник Регионален отдел за национален строителен контрол С. към РДНСК – Югозападен район, на дружеството – жалбоподател [фирма], [населено място] е предписано да премахне аварирала част от жилищна сграда в УПИ Х-421,658,656, кв.61 по плана на [населено място].

Съгласно Нотариален акт № 115, том 1, рег. № 111 от 15.09.2017 г. на Нотариус № 052 при НК с район на действие СРС, [фирма], [населено място] притежава право на строеж върху имот УПИ XII-659. Срещу учреденото му право на строеж дружеството се задължава да построи в имота жилищна сграда с гаражи.

В оспорените предписания е посочено, че е извършено обследване на Техническа експертна комисия /Т./ на възникнала при строежа в УПИ XII-659 авария, като причината за аварията е извършването на изкопни работи и укрепване на изкопа в УПИ XII-659.

Цитирана е разпоредбата на чл.12, ал.3 от Наредба № 1 / 16.04.2007 г. за обследване на аварии в строителството, съгласно която „предписанията, указанията и нарежданията по одобрения протокол на Т. са задължителни за участниците в строителството и/или за ползвателите в случай на авария по чл. 3, т. 3“ / т.е. при аварии на съществуващи строежи, настъпили в резултат на ново строителство/, както и че съгласно чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

По делото е прието като доказателство Протокол № СО-84-03-360 / 14.03.2018 г. на Т., одобрен на 23.03.2018 г. от инж. В. М., упълномощен от Началника на ДНСК със Заповеди № РД-13-180 / 11.08.2014 и № РД-13-129 / 29.11.2019 г., в който е извършено обследване на аварията, като в раздела „предписания“ в т.3.3. е посочено, че авариралата част от сградата в УПИ Х-421,658,656, кв.61 е „опасна и негодна за обитаване и не подлежи на конструктивно укрепване“, както и че „за премахването на авариралата част следва да се изготви проект от проектант – конструктор“.

В оспореното писмо е посочено, че предписанията са издадени на основание чл.221, ал.4 от ЗУТ и чл.11 от Наредба № 1 / 16.04.2007 г. за обследване на аварии в строителството. Съгласно първата от които „заповедите, предписанията и нарежданията на органите на Дирекцията за национален строителен контрол, издадени в рамките на тяхната компетентност, са задължителни за лицата, за които се отнасят“, а съгласно втората: „За осигуряване на бързо и ефикасно отстраняване на последиците от аварията органът по чл. 8, ал. 2 може да дава допълнителни предписания и нареждания до заинтересуваните лица в съответствие с разпоредбите на чл.221, ал.4 от ЗУТ, извън препоръките и предложенията на Т.“.

Накрая в дадените предписания е посочено, че след изтичане на определения двумесечен срок ще бъде извършена проверка и при установено неизпълнение, срещу виновните лица ще бъде образувано административнонаказателно производство.

Предвид така описаното съдържание на оспорваните предписания, неоснователно е твърдението на ответника, че същите не представляват индивидуален административен акт.

Напротив, същите създават задължения за жалбоподателя, доколкото съгласно сочените разпоредби дадените по този ред предписания са задължителни за лицата, до които се отнасят.

Следователно, предписанията подлежат на обжалване и жалбоподателят [фирма], [населено място], към когото са насочени предписанията по точки 1, 2 и 3, т.е. оспорените в настоящото производство, засягат пряко неговите законни права и интереси и жалбоподателят има правен интерес от оспорването, вкл. с направеното от него искане за обявяване на нищожност, което не е обвързано със срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че аварията на съществуващо строителство във връзка с изпълнението на ново такова е извън обхвата на Наредба № 1 / 16.04.2007 г. за обследване на аварии в строителството. Напротив, именно това е предвидено в чл. 3, т. 3 от наредбата, която включва и обследване и мерки и при аварии на съществуващи строежи, настъпили в резултат на ново строителство.

В същото време, напълно правилни са аргументите на жалбоподателя, че давайки конкретните предписания този административен орган и в тази му форма е постановил нищожен административен акт, извън предоставената му компетентност и не в предписаната от закона форма.

За да даде процесните предписания по т.1., т.2. и т.3, обективирани в писмо изх. № С18-1071-00-912 / 16.07.2018 г., дадени на дружеството, което има учредено право на строеж в УПИ XII-659, да премахване аварирала част от сграда в съседен УПИ X-421,658,656, кв.61 по плана на [населено място], Началникът на Регионален отдел за национален строителен контрол С. към РДНСК – Югозападен район, се е позовал на цитираните по-горе разпоредби на чл.221, ал.4 от ЗУТ и чл.11 от Наредба № 1 / 16.04.2007 г.

Тези текстове обаче не му дават компетентност нито да разпорежда премахване на строеж, още по-малко да го разпорежда на трето лице, несобственик на сградата, със съображения за това.

Пемахването на негоден строеж, независимо по какви причини е станал такъв, т.е. вкл. и при авария и строителство в съседен имот, може да е предмет само на заповед по чл. 196, ал.3, във връзка с чл.195, ал.6 от ЗУТ:

„Чл.195(6) Кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят.“

Чл.196(3) Строежите се поправят, заздравяват или премахват от собствениците за тяхна сметка в срок, определен в заповедта на кмета на общината по чл. 195, ал. 4, 5 или 6. Когато строежът създава непосредствена опасност за здравето или живота на гражданите, кметът на общината допуска предварително изпълнение на заповедта. Премахването на строежи се извършва след одобряване на план за управление на

строителни отпадъци по чл. 11 от Закона за управление на отпадъците.“

Следователно, компетентен за издаването на подобно разпореждане е кметът на общината или упълномощено лице, като законът предвижда изрична форма за валидност на акта, която е заповед.

Твърдението от страна на представителя на ответника, че органът е компетентен, тъй като строежът е трета категория, е неотнормено. На практика, се визира разпоредбата на чл. 222, т.10 от ЗУТ, съгласно която „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице:10. издава заповеди за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал. 2 от първа до трета категория включително“. В случая обаче не става въпрос за компетентност за премахване на незаконно строежи, за да е от значение категорията на строежа.

Освен това, видно от разпоредбата на чл.196, ал.3 от ЗУТ, такова разпореждане за премахване на негоден строеж може да се дава само на собственика на строежа, а не на трето лице с посоченото в предписанията обяснение, че виновното лице следвало да понесе отговорността си, т.е. административният орган се е опитал да реши въпрос, който може да бъде решен само в рамките на исково производство по чл.45 от ЗЗД. Едва при предявяването на такъв иск, виновното лице би следвало да понесе своята деликтна отговорност и да заплати причинените вреди на пострадалите под формата на обезщетение.

Предвид издаването на предписанията от некомпетентен административен орган и в непредписаната от закона задължителна форма, същите следва да бъдат обявени за нищожни.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ по жалба на [фирма], [населено място] предписания по т.1., т.2. и т.3, обективирани в писмо изх. № С18-1071-00-912 / 16.07.2018 г. на Началник Регионален отдел за национален строителен контрол С. към РДНСК – Югозападен район.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: